

عنوان مقاله:

تحلیل ویژگی های مثبت سیمای معشوق غزل قرن نهم بر اساس نظریه روان شناسی مثبت نگر مارتین سلیگمن (با تکیه بر غزلیات جامی، خیالی بخارایی، فتاحی و هلالی)

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 13، شماره 32 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رقیه عبدالعلی زاده - دانشگاه آزاد تبریز

حمیدرضا فرضی - واحد علوم و تحقیقات

مهین مسرت - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

روان شناسی مثبت نگر با رویکرد متفاوت، به برجسته سازی آن دسته از ویژگی های انسان می پردازد که ریشه در شادی، خوش بینی، امیدواری و رضایتمندی او دارد. مارتین سلیگمن، معتقد است با توانمند سازی این دسته از خصوصیات در انسان، می توان گره های متعدد روحی افراد را درمان کرد. این نوشتار به بررسی برخی از ویژگی های مثبت در سیمای معشوق غزل قرن نهم می پردازد. بدین منظور شش سجه اصلی (انسانیت، شجاعت، تعالی، میانه روی، عدالت و خردورزی) در خصوص معشوق مورد توجه قرار گرفته و بر طبق نظریه سلیگمن مورد ارزیابی قرار گرفته است. دست آورد این پژوهش ناظر بر این است که شاعران قرن نهم، در ترسیم سیمای معشوق مقبول، این شش سجه را در نظر داشتند. تامل در این اشعار نشان می دهد که تثبیت این فضایل در معشوق، سبب ارتقای هیجانانگیز مثبت اعم از شادی، رضایت، امیدواری و خوش بینی در طرفین رابطه می شود.

کلمات کلیدی:

غزل، روان شناسی مثبت نگر، مارتین سلیگمن، قرن نهم، معشوق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1703918>

